DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)
12. februar 1998 *

I sag C-144/97,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent Richard Wainwright og Jean-Francis Pasquier, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Franske Republik ved kontorchef Kareen Rispal-Bellanger og fuldmægtig Frédéric Pascal, begge Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Frankrigs Ambassade, 8 B, boulevard Joseph II,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/74/EØF af 22. september 1992 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om veterinærlægemidler og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske veterinærlægemidler (EFT L 297, s. 12), idet den ikke har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet,

har

* Processprog: fransk.

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, H. Ragnemalm, og dommerne G. F. Mancini, J. L. Murray (refererende dommer), G. Hirsch og K. M. Ioannou,

generaladvokat: G. Cosmas
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 6. november 1997,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 16. april 1997 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EF-traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/74/EØF af 22. september 1992 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om veterinærlægemidler og om fastsættelse af supplerende

bestemmelser for homøopatiske veterinærlægemidler (EFT L 297, s. 12, herefter »direktivet«), idet den ikke har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

2 I henhold til direktivets artikel 10, stk. 1, første afsnit, skulle medlemsstaterne senest den 31. december 1993 sætte de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, og straks underrette Kommissionen herom.

3 Da Kommissionen ikke modtog nogen meddelelse om nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktivet og heller ikke var i besiddelse af andre oplysninger, som gav grundlag for at antage, at Den Franske Republik havde opfyldt sine forpligtelser, opfordrede den ved skrivelse af 10. februar 1994 den franske regering til inden for en frist på to måneder at fremsætte sine bemærkninger.

4 Da denne åbningsskrivelse ikke blev besvaret, fremsendte Kommissionen den 4. marts 1996 en begrundet udtalelse til Den Franske Republik, hvori den gentog de bemærkninger, der var indeholdt i åbningsskrivelsen. Kommissionen opfordrede Den Franske Republik til inden for en frist på to måneder efter meddelelsen af udtalelsen at træffe de foranstaltninger, der var nødvendige for at efterkomme denne.

5 Som svar på den begrundede udtalelse meddelte de franske myndigheder, at et lovforslag og et udkast til dekret — som skulle vedtages efter høring af Conseil d'État — der skulle gennemføre direktivet, var blevet udarbejdet.

6 Kommissionen modtog ikke nogen oplysninger om, at proceduren med henblik på vedtagelsen af det nævnte lovforslag og det nævnte udkast til dekret skulle være blevet afsluttet, hvorefter den har anlagt denne sag.

7 Den Franske Republik har som sagsøgt gjort gældende, at et lovforslag og et udkast til dekret om anvendelse af direktivet er blevet udarbejdet. Som følge af dekretet af 21. april 1997, hvorved Den Franske Republiks præsident besluttede at opløse Nationalforsamlingen, har det ikke været muligt at fremlægge lovforslaget til afstemning i parlamentet.

8 Det fremgår imidlertid af fast retspraksis, at en medlemsstat ikke kan påberåbe sig bestemmelser, fremgangsmåder eller forhold i sin nationale retsorden til støtte for, at forpligtelser og frister, der følger af et direktiv, ikke overholdes (jf. bl.a. dom af 2.10.1997, sag C-208/96, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 5375, præmis 9).

9 Da direktivet ikke er blevet gennemført inden for den fastsatte frist, må det fastslås, at der som påstået af Kommissionen herved foreligger et traktatbrud.

10 Det må følgelig fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 10, stk. 1, første afsnit, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

Sagens omkostninger

11 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger. Den Franske Republik har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling)

1) **Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10, stk. 1, første afsnit, i Rådets direktiv 92/74/EØF af 22. september 1992 om udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 81/851/EØF om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning om veterinærlægemidler og om fastsættelse af supplerende bestemmelser for homøopatiske veterinærlægemidler, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.**

2) **Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.**

Ragnemalm Mancini Murray

Hirsch Ioannou

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 12. februar 1998.

R. Grass H. Ragnemalm

Justitssekretær Formand for Sjette Afdeling